

660

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 27 maja 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie służby wojskowej żołnierzy zawodowych.

Na podstawie art. 8 ust. 4, art. 18 i 20 ust. 4, art. 24 i 25 ust. 5, art. 29 ust. 5, art. 34 ust. 2, art. 39 i 49 ust. 5, art. 50 ust. 2, art. 56 i 74 ust. 2, art. 80 ust. 2 i art. 87 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1117, z 1999 r. Nr 1, poz. 7 oraz z 2001 r. Nr 85, poz. 925 i Nr 154, poz. 1800 i 1801) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie służby wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 7, poz. 38, z 1998 r. Nr 153, poz. 1004, z 1999 r. Nr 20, poz. 182 i Nr 82, poz. 925, z 2001 r. Nr 8, poz. 68 oraz z 2002 r. Nr 5, poz. 54) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;”

2) w § 3 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Organ, który wydał rozkaz personalny, jest obowiązany niezwłocznie przestać wyciąg z tego rozkazu bezpośrednio do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.”;

3) w § 27 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w korpusie oficerów zawodowych — na podstawie art. 76 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205) — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Ministra Obrony Narodowej;”

4) § 35 otrzymuje brzmienie:

„§ 35. Na kolejny stopień wojskowy mianuje:

1) oficera zawodowego od stopnia porucznika (porucznika marynarki) do stopnia pułkownika (komandora) włącznie — Minister Obrony Narodowej;

2) chorążego zawodowego i podoficera zawodowego — dowódca, który wyznaczył żołnierza na stanowisko służbowe.”;

5) w § 38 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) chorążego zawodowego i podoficera zawodowego — dowódca, który wyznaczył żołnierza na stanowisko służbowe.”

b) skreśla się pkt 3;

6) § 48—50 otrzymują brzmienie:

„§ 48. Minister Obrony Narodowej wyznacza oficerów służby stałej na stanowiska służbowe

od stopnia etatowego pułkownika (komandora) do stopnia etatowego generała (admirała), a także na stanowiska służbowe, na które wyznaczenie następuje na podstawie odrębnych przepisów, oraz zwalnia z tych stanowisk.

- § 49. 1. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego wyznacza żołnierzy zawodowych służby stałej na stanowiska służbowe, do stopnia etatowego podpułkownika (komandora porucznika) włącznie, i zwalnia z tych stanowisk w komórkach organizacyjnych wchodzących w skład Sztabu Generalnego Wojska Polskiego oraz w podległych jednostkach organizacyjnych.
2. Dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Szef Wojskowych Służb Informacyjnych i Komentant Główny Żandarmerii Wojskowej wyznaczają żołnierzy zawodowych służby stałej na stanowiska służbowe, do stopnia etatowego podpułkownika (komandora porucznika) włącznie, i zwalniają z tych stanowisk w podległych jednostkach organizacyjnych, z zastrzeżeniem ust. 3—5.
3. Dowódca okręgu wojskowego, dowódca korpusu, Dowódca Garnizonu Warszawa oraz komentant akademii wojskowej wyznaczają żołnierzy zawodowych służby stałej na stanowiska służbowe, do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki) włącznie, i zwalniają z tych stanowisk w podległych jednostkach organizacyjnych, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.
4. Dowódca dywizji, flotylli i brygady niewchodzącej w skład dywizji oraz komentant wyższej szkoły oficerskiej wyznaczają żołnierzy zawodowych służby stałej na stanowiska etatowe chorążych i podoficerów oraz zwalniają z tych stanowisk w podległych jednostkach organizacyjnych, z zastrzeżeniem ust. 5.
5. Dowódca brygady wchodzącej w skład dywizji, pułku oraz samodzielnego batalionu wyznaczają żołnierzy zawodowych służby stałej na stanowiska służbowe podoficerów i zwalniają z tych stanowisk w podległej jednostce organizacyjnej.
6. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr wyznacza żołnierzy zawodowych służby stałej na stanowiska służbowe, do stopnia etatowego podpułkownika (komandora porucznika) włącznie, oraz zwalnia z tych stanowisk w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodo-

wej, z wyjątkiem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, i jednostkach organizacyjnych niewymienionych w ust. 1—5.

§ 50. 1. Wnioski o wyznaczenie na stanowiska służbowe, o których mowa w § 48, w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, z wyjątkiem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, po zasięgnięciu opinii Dyrektora Generalnego Ministerstwa Obrony Narodowej.

2. Wyznaczenie na stanowiska służbowe, o których mowa w § 49 ust. 6, w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, z wyjątkiem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, następuje po zasięgnięciu opinii Dyrektora Generalnego Ministerstwa Obrony Narodowej.

3. Organy wyznaczające na stanowiska służbowe, o których mowa w § 48 i 49, przed wyznaczeniem żołnierza na stanowisko służbowe mogą zasięgnąć o nim opinii dotychczasowego przełożonego.”;

7) w § 64 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, dowódca okręgu wojskowego, dowódca korpusu, Szef Wojskowych Służb Informacyjnych i Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej mogą pozostawić w swojej dyspozycji żołnierza zawodowego zwolnionego ze stanowiska przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, a dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr — przez okres nie dłuższy niż dwanaście miesięcy.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

661

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 maja 2002 r.

w sprawie zwolnienia od cła sprzętu i urządzeń rehabilitacyjnych ułatwiających lub umożliwiających proces rehabilitacji leczniczej i zawodowej osób niepełnosprawnych oraz towarów specjalnie przystosowanych do celów pomocy naukowej, kulturalnej i podnoszenia kwalifikacji zawodowych tych osób.

Na podstawie art. 190²² § 9 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła:
 - a) sprzętu i urządzeń rehabilitacyjnych ułatwiających lub umożliwiających proces rehabilitacji leczniczej i zawodowej osób niepełnosprawnych oraz towarów specjalnie przystosowanych do celów pomocy naukowej, kulturalnej i podnoszenia kwalifikacji zawodowych tych osób,
 - b) części zamiennych, elementów i specjalnego wyposażenia, a także narzędzi używanych do utrzymania, kontroli, kalibrowania lub naprawy towarów, o których mowa w lit. a),
- 2) warunki, jakie muszą spełniać organizacje społeczne, których statut nie dopuszcza prowadzenia działalności gospodarczej oraz których podstawowym celem statutowym jest rehabilitacja i pomoc osobom niepełnosprawnym.

§ 2. 1. Jeżeli osoba niepełnosprawna przywozi sprzęt i urządzenia, o których mowa w art. 190²² § 1 Kodeksu celnego, dokumentem wymaganym do stwierdzenia podstawy zwolnienia od cła jest aktualne orzeczenie o stopniu niepełnosprawności.

2. Przedłożenie organom celnym:

- 1) orzeczenia wydanego przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia przed dniem 1 września 1997 r. albo orzeczenia wydanego przez wojskową komisję lekarską lub komisję lekarską służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wydanego do dnia 1 stycznia 1998 r. — w przypadku zaliczenia do jednej z grup inwalidów,
- 2) orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezdolności do pracy wydanego po dniu 31 sierpnia 1997 r. — w przypadku orzeczenia niezdolności do pracy,
- 3) orzeczenia organu orzekającego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym — w przypadku orzeczenia niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wydanego przed dniem 1 stycznia 1998 r.,
- 4) orzeczenia o niepełnosprawności,
- 5) zaświadczenia wydanego przez lekarza specjalistę dla celów zasiłku pielęgnacyjnego lub zaświadczenia wydanego przez poradnię psychologiczno-pedagogiczną na podstawie przepisów o systemie oświaty, w przypadku osób w wieku do 16 roku życia — w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 28 lutego 2002 r.,

traktuje się na równi z przedłożeniem orzeczenia, o którym mowa w art. 190²² § 1 pkt 1 Kodeksu celnego.